

avlingen. Efter Præstelønningslovens Gennemførelse er det imidlertid blevet saaledes, at Præsterne, efterhaanden som Embederne kommer ind under den nye Lønordning, kommer paa fast Løn, en Løn, der er beregnet dels efter Anciennet og dels efter den Lønklasse, det paagældende Embede er indordnet under. Præsten sidder da som Inkassator af de Indtægter, der tilfalder Embedet, men saafremt disse overstiger den Løn, der i Virkeligheden tilkommer ham, skal han indsende det overskydende til Lønningsfonden, og saafremt Midlerne til vedkommende Embede ikke forslaar til at dække det, Præsten har Krav paa, skal Forskellen tilskydes ham fra Lønningsfonden. Dette medfører, at de enkelte Præsteembeders Økonomi nu maa administreres inde fra Ministeriet, idet der stadig skal foretages Reguleringer og Omreguleringer ved Nyansættelser, og ærede Medlemmer vil forstaa, at dette i høj Grad øger Arbejdet indenfor Ministeriet. Dertil kommer ogsaa, at Bygningsvæsenet, efter at det er Lønningsfonden, der har faaet den væsentlige Interesse heri, i høj Grad maa holdes under Opsigt inde fra Ministeriet, og det samme gælder ogsaa Præstegaardsavlingerne, da Præsternes Interesse heri ogsaa er i høj Grad svækket, medens Lønningsfondens Interesse er meget afgørende. Desuden er det ogsaa ganske nødvendigt, efterhaanden som Præsteembederne indgaar under den nye Lønningsordning, og flere og flere Midler altsaa henlægges til Lønningsfonden, at Ministeriet ganske anderledes, end det tidligere har kunnet være Tilfældet, faar Indseende med og den egentlige Styrelse af disse Fondens Midler, saa at der kan blive en Samvirken mellem de forskellige Stifter, saaledes at Stifter, der har Underskud, kan blive hjulpet fra de Stifter, der har Overskud.

I det hele taget medfører altsaa Gennemførelsen af Lønningsloven af 1913 et overordentlig øget Arbejde for Ministeriet, men ogsaa Gennemførelsen af Loven af 1. Oktober 1915 om Kirkers Bestyrelse har i høj Grad øget Kirkeministeriets Arbejde. Tidligere var Forholdet det, at de enkelte Kirkers Økonomi næsten udelukkende var henlagt til den private Tiendejer, medens det nu, efter at Tienden er afløst rundt omkring, og saa at sige alle eller langt de fleste Kirker er gaaet over til Selveje, er blevet saa, at det er Ministeriet, der administrerer Kirkernes Økonomi, og et overordentlig stort Antal af Sager skal indtil Kirkeministeriets Afgørelse. Endelig kan jeg tilføje, at Loven af 28. September

d. A. om Afløsning af Grundbyrder paa Grund af den Bestemmelse, der indeholdes deri, om, at de Embeder, der lider Tab derved, skal have Erstatning, ogsaa medfører et overordentlig stort Arbejde for Kirkeministeriet, et Arbejde, der i Virkeligheden vil strække sig over adskillige Aar i den kommende Tid. Ærede Medlemmer vil heraf forstaa, at naar der nu stilles Forslag om at oprette et nyt Kontorchefsembede, er det i Virkeligheden i høj Grad begrundet. Jeg skal for at illustrere det stigende Arbejde kun nævne, at medens Tallet af Breve umiddelbart før Lønningslovens Ikrafttræden udgjorde 9 800 aarlig, vil det ved Udgangen af dette Aar sikkert være oppe paa 20 000, altsaa det dobbelte. Den Ordning, der nu foreslaas her, er i Virkeligheden allerede praktiseret, idet man har delt Arbejdet i Kirkeministeriet saaledes, at alle Lønningssager er lagte ind under bestemte Embedsmænd i Ministeriet, som derved har faaet Indsigt i at behandle disse Spørgsmaal, og det, der foreslaas her, er altsaa i Virkeligheden kun en Bekræftelse paa det, der er gennemført i Praksis, saa at den Mand, der faktisk har udført Kontorchefsføretningerne, nu ogsaa bliver ansat som Kontorchef. Jeg skal hermed anbefale dette lille Lovforslag til velvillig Behandling her i Tinget.

Bojsen: Det foreliggende Forslag er vistnok en absolut Nødvendighed. Naar Arbejdet er steget i den Grad, som det her er oplyst, saa er der ikke andet at gøre end at udvide Kontoret og derfor vedtage denne Lov, som gaar ud paa at antage en ny Kontorchef. Jeg skal altsaa anbefale Lovforslaget, men maa dog komme med en Bemærkning. Den ærede Kirkeminister omtalte nu selv det overordentlig store Tal af Brevvekslinger. Det har tidligere været en halv Snes Tusinde og er nu omkring ved 20 000. Jeg antager, at det Tal maa indbefatte Antallet af ankomne Breve. Hertil maa jo svare et lignende Antal Besvarelser. Naar der kommer 20 000 Skrivelser ind i Kontoret, maa der vel sagtens være 20 000 Besvarelser, det er 40 000. Naar man nu fordeler dette Antal Breve paa vore Pastorater, kommer man til det Resultat, at der aarlig indgaar 20 Skrivelser fra hvert Pastorat. Det forekommer mig, at dette er temmelig meget. Jeg er ikke saa ganske vis paa, at det er den rette Maade at administrere paa, at alle Kirker og Præstegaarde paa en vis Maade skal styres her fra København. Man kan undertiden drive Cen-